

УДК 519.834

Керницький Н. - магістр

Львівський національний університет імені Івана Франка

ПРОБЛЕМИ МОДЕЛЮВАННЯ ВИБОРЧИХ ПРОЦЕСІВ ЗАСОБАМИ ТЕОРІЇ ІГОР

Науковий керівник: к. ф.-м. н., доц. Вовк Р. В.

Застосування точних засобів і методів до сфер, відмінних від природничих, породжує низку труднощів через необхідність адаптування математичного апарату до галузей, де визначальними є соціальні та суб'єктивні чинники [1, 3].

Для політичних виборів вагомим елементом є правильне формулювання цілей політичної діяльності. Створення конкурентоздатної політичної програми передбачає уніфікацію розрізнених потреб громадськості в єдиній партійній лінії. Для успішного проведення виборів партія повинна заангажувати найширше електоральне поле з усіх.

Наслідком історичної соціальної стратифікації є суттєва відмінність між потребами різних категорій населення. Кожна партія може розширювати соціальну платформу, щоб захопити більшу кількість інтересів різних соціальних груп, але тоді неминучим є досягнення стану внутрішньої суперечливості між положеннями такої програми. Тому неможливо нескінченно розширювати партійну платформу, а тому виникає дилема компромісу між партійною ідеологією та політичною необхідністю.

В загальних рисах політичну сферу можна описати як середовище з багатьма учасниками з неантагоністичними інтересами, що динамічно взаємодіють та видозмінюються залежно від середовища та інших учасників. Народ держави виступає єдиним легітимним джерелом влади, а тому перебуває в стані активної взаємодії з даною партією, відгукуючись на пропоновану нею політичну лінію або відкидаючи її.

Електоральноактивну частину населення країни можна подати у вигляді нормального розподілу за ідеологічною приналежністю. На краях розподілу знаходяться радикальні течії з низькою популярністю. Ідеологія, що поєднує найпривабливіші риси, задовольняє більшість виборців та знаходиться посередині даного розподілу, а її прибічники становлять найширше електоральне поле, захоплення якого здатне забезпечити перемогу на виборах. Тому кожна партія намагатиметься максимально просуватися у формулюванні політичної програми від крайніх у розподілі засад до привабливих для медіанного електорату позицій ситуація. Така ситуація в межах прикладної політології отримала назву Доунсіанського змагання партій – моделі поведінки політичних партій на виборах, в основі якої також лежать теорема про медіанного виборця та теорема про конвергенцію політичних програм [1, 2].

Список використаних джерел та літератури

1. Денисюк С. Г. Моделювання політичних процесів. / С. Г. Денисюк, А. А. Шиян // Практична політологія. Навчальний посібник: МОН України / За ред. В.П. Горбатенка. – К. : Академія, 2008. – С. 453–464.
2. Корнієнко В. О., Денисюк С. Г., Шиян А. А. Моделювання процесів у політико-комунікативному просторі: Монографія. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2010. – 209 с. – с. 4-6
3. Шиян А. А. Економічна кібернетика: вступ до моделювання соціальних і економічних систем: Навчальний посібник / Шиян А. А. – Львів : «Магнолія 2006». – 2007. – 228 с.